

ע"פ 41045/10/17 - עלי פראג' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופטים: י' נועם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג"41045-10-17 עלי פראג (אסיר) נ' מדינת ישראל

עלי פראג' (אסיר)

המערער

על-ידי ב"כ עו"ד חיים הדיה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

השופט א' אברבנאל:

1. המערער הורשע בבית-משפט קמא בת"פ 42313-05-17 (על ידי כבוד השופט ש' הרבסט), על-פי הודאתו, בשלש עבירות סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, בכך שבשלוש הזדמנויות בחודש מרס 2017, הוא מכר לסוכן משטרתי סמוי סמים מסוכנים כלהלן: בהזדמנות הראשונה - 94 גרם חשיש תמורת ₪ 3,300; בהזדמנות השנייה - 39.61 גרם חשיש ו-19 טבליות הנחזות להיות סם מסוג MDMA (שהתברר בדיעבד כי אינן מכילות את החומר האמור) תמורת ₪ 3,000; ובהזדמנות השלישית - 94 גרם חשיש תמורת 3,250 ש"ח.

הודאתו ניתנה בגדרו של הסדר טיעון לפיו תוקן בעניינו כתב-האישום. דינו של המערער נגזר ל-17 חודשי מאסר בפועל, למאסר על תנאי, לקנס בסך ₪ 5,000 ולהתחייבות להימנע מעבירה.

2. המערער כבן 32, נשוי ואב לילד. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מאז היותו כבן 22 הוא משתמש בסם מסוכן מסוג חשיש באופן אינטנסיבי. בשנת 2011 הורשע המערער בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וסיוע לפשע, ונדון בגין בין היתר לארבעה חודשי מאסר אותם ריצה בעבודות שירות. שירות המבחן מעריך את הסיכון לכך שהמערער ישוב לעבור עבירות סמים כגבוהה.

3. בגזר דינו עמד בית-משפט קמא על פגיעתן הקשה של עבירות סחר בסמים מסוכנים בציבור, וכתוצאה מכך על מדיניות הענישה המחמירה הנוהגת בתחום זה. בית-משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על 24-12 חודשי מאסר בפועל, וקבע את עונשו כאמור לעיל, זאת לאחר שהביא בחשבון את חומרת העבירות וריבויין מחד, ומנגד את המוטיבציה שמגלה המערער לשנות את דרכיו, את העובדה כי מדובר במאסרו הראשון ואת נסיבות חייו.

4. ב"כ המערער מלין בערעורו הן על מתחם הענישה, והן על העונש שנגזר על המערער. לטענתו, בית משפט

עמוד 1

קמא שגה בכך שהחמיר בדינו בהשוואה לאחד משותפיו של המערער לכתב האישום - נאשם 3, ובכך שלא נתן משקל ראוי לראשיתו של תהליך שיקום שעובר המערער.

5. ב"כ המשיבה טוענת, כי לא קמה עילה להתערב בגזר-דינו של בית-משפט קמא. לטענתה, מתחם הענישה שנקבע בגזר-הדין הולם את נסיבות ביצוע העבירות ואת ההשוואה הנכונה בין חומרת מעשיו של המערער ונסיבותיו האישיות לבין אלה של נאשם 3.

6. דין הערעור להידחות.

המערער ביצע שלש עבירות של סחר בסמים מסוכנים בערך כספי של 9,550 ₪ בסה"כ. ריבוי המעשים מלמד על העדר אקראיות ועל עיסוקו של המערער בתחום הסחר בסמים בתקופה הרלבנטית. מגיליון ההרשעות הקודמות של המערער ומתסקיר שירות המבחן עולה כי המערער מתקשה בהצבת גבולות פנימיים והוא משתמש דרך שיגרה בסמים מסוכנים. מעצרו הראשון, בשל תיק זה, הביא אותו, לראשונה בחייו, לבחינת התנהלותו ולגילוי מוטיבציה לשנות את דרכיו. אף על פי כן שירות המבחן העריך כי קיימת מסוכנות גבוהה להישנות העבירות, ובסיכום המליץ על ענישה "מוחשית ומרתיעה של מאסר בפועל".

7. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בגזר-הדין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים שבהם העונש שנגזר חורג במידה קיצונית מרמת הענישה הנוהגת או הראויה במקרים דומים.

במקרה שלפנינו אין הצדקה להתערבות, לא במתחם העונש הראוי ולא בעונש שנגזר על המערער. בחנו את פרטי הרשעתו של נאשם 3 ומצאנו כי הם נופלים בחומרתם במידה מסוימת מהמעשים שבהם הורשע המערער. תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של המערער, גם הוא אינו מצדיק הקלה בדינו בהשוואה לנאשם 3. מכאן שדין הטענות בעניין זה להידחות.

נוכח כל האמור החלטנו לדחות את הערעור.

המזכירות תמציא עותקים מפסק הדין לצדדים ולשב"ס.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

**רבקה פרידמן-
פלדמן, שופטת**

יורם נועם, סגן נשיא